

GEORGE ANCA

NEFERTITI

Scenometrie - Tangoul tigrului

SEMĂNĂTORUL
Editura online – iulie 2011

George Anca

NEFERTITI

(scenometrie - *Tangoul tigrului*)

PROLOG

PAMFIL

La un om odată vin cele trei Ursitoare ca să-i ursească pruncului de curând născut. În casa lui se aflau atunci Sf. Gheorghe și Sf. Dumitru, care au auzit ursirea prin gura celei mai mici dintre Ursitoare:

CEA MAI MICĂ URSITOARE

Copilul va crește mare și când se va însura, va trece cu mireasa lui peste un râu, va cădea de pe cal și va muri înecat!

PAMFIL

Cei doi Sfinți, auzind aceasta, spun omului că atunci când va fi să-și însoare feciorul, să-i poftească și pe dânșii la nuntă. Ceea ce omul nu uită să și facă. Nunta trebuia să treacă peste apa hotărâtă. Atunci Sf. Dumitru, ca să împiedice îndeplinirea sorții, își schimbă calul său cu al mirelui, dar nu se știe cum se întâmplă, căci calul lui Sf. Dumitru poticni, iar cu coada stropi pe mire, așa că acesta s-a înecat numaidecât. Văzând aceasta, Sfinții merseră la Dumnezeu și se rugară ca să-l învieze. Dumnezeu însă le răspunse că

DUMNEZEU

una ca aceasta s-ar putea face numai dacă părinții mortului și-ar da din zilele lor.

PAMFIL

Dar aceștia nici nu voră să audă și astfel mirele rămase bun mort.

IVONA

Așa că Dumnezeu lucrează altfel decât e în capul oamenilor. Și există un destin, o karmă, fiindcă mie mi-a ghicit 'Orbul de la Rășinari' (am martoră o prietenă de liceu ce se află și ea în Germania mai de mult) că mă mărit cu el și mi l-a descris și că o să umblu pe jumătate din globul pământesc și că la sfârșitul vieții voi trăi în nord, în zăpadă etc.etc. și că voi avea foarte greu copii etc.etc. Am pierdut trei copii la 6 luni și ceva zile.

ILINCA

Din apă iese un om și-i spune:

OMORĂTORIUL

Dacă mi-i aduce tu mie o fată, să știi că-ți dau cinci milioane.

ILINCA

Ficiorul de împărat știa în acel oraș o văduvă bolnavă, cu trei fete. Se face doctor și spune să vie fata cu dânsul, că-i va da doctorii. Când au fost afară din oraș i-a spus:

FICIORUL

Dacă vrei să mergi cu mine, bine; da de nu, te omor!

ILINCA

Omorătoriul îl cheamă iarăși pe ficiorul împăratului la mal. El vine, căci iarăși avea nevoie de bani.

OMORĂTORIUL

Du-te și mai adă-mi o fată, a zis el: trebuie să știi că până acuma am avut 99 de fete și pentru că nici una n-a ascultat pe toate le-am tăiat, vreau să mai fac o încercare și cu această a sutelea, și dacă nu va asculta, atunci am să mă duc prin lume și să tai toate femeile câte sunt, și mici și mari, și copile și bătrâne, să nu mai fie nici picior de femeie pe pământ.

ILINCA

Ficiorul de împărat i-a adus fata.

KALI

Uma – U ma (O, nu) - , una cu Parvati, fiica muntelui Himalaia, în floare, cu sâni grei și coapse elefantine, are voce melodioasă, frumusețe nepământească. Narada o (pre)vede mireasă lui Shiva. Cu încă două fecioare, se face preoteasă pustnicului. În ceruri, zeii îl slăvesc pe Brahma, trimorf, nenăscut născător, logos vedic început cu Om, îl ascultă numindu-le posomorârea pe rând, iar Vorbzeu-Vachaspati, desemnat de Indra, numără relele demonului Taraka, arestator de plăcere al soarelui, lunii, vântului, anotimpurilor, râurilor, riturilor și virtuților:

VORBZEU

o, Atotputernice, dă ființă celui ce va distruge demonul.

BRAHMA

Dorința vă va fi împlinită, nu acum, nu de mine, ce l-am nutrit a nu muri aici și-n altă parte are a fi distrus. Căutați a abate mintea lui Shiva de la pustnicie la nuntă cu Uma și fiul lor, în fruntea voastră va libera fecioarele captive ale cerului.

ILINCA

O femeie a fost moartă trei zile și a văzut cum e în iad. Stau trei rânduri de morți în șir; ca catanele, două rânduri nu vorbesc, da cei al treilea vorbesc. Aproape de dânsii este un stâlp de fier cu o curbă, pe care dacă o învârtești sar scânteii și atunci cei ce nu vorbesc așa țipă! Cei ce fură bostanul îl cară ca un glonte de fer greu pe un munte ascuțit ca o piramidă și când îl pun în vârv trebuie să cadă iar jos, și apoi omul iar îl rădică, și așa pân-în veci. Cel ce spune minciuni stă cu fața în sus și un șerpe de pe o răchită îi tot picură venin în gură. Cel ce oprește apa din fântână, se fac lanțuri din intestinele lui. Iar la uși a văzut ca zăvor un picior de om, din pricină că a lovit cu piciorul dobitoacele; e tare păcat a lovi dobitocul cu piciorul. Și a mai văzut multe altele, dar n-avea voie să spuie.

ACTUL I

Scenometrie (regie & voci)

Copilul ți-e american,
sunt din SUA,
ești americană,
sunt chinezoaică americană,
do you miss China,
no,
do you like Buenos Aires?,
is very beautiful,
New York,
I hate New York,
why,
is very dirty, all a mess,
prefer Beijing,
I did school there,
Olimpic Hotel is like Hilton here,
somehow,
I stayed at seventh.

(Terțet) Mă trage la țafa Ileana, maică-n sus, maică-n jos, hai, mă, și noi la nuntă la Neagoe,
n-am fost, eram bolnav de orion, nici maica,
foarte frumos, am plecat și asta a fost totul, cică m-a văzut Nelu, o țâgancă urâtă, bă, un copil, tu
ești om cu armată, lasă, bă, s-o văd și eu,
ai venit cu țafa Ileana, ai plăcut-o,
soarta.

Noaptea fură, ziua jură, barbă roșă, drac la poștă.
Am să-ți fac niște linguri.
Are părintele de cărat, mă duc să-l ajut.
Ia, tată părințe, fă-mi și mie o dezlegare, două.

Șalul are combinația de pe rochia fetei din Cobia dansând tango acum 50 de ani. Kairos, da, mai
kairotic în Buenos Aires, până la șal, șalul, însă, nu e timp, n-o fi, cum nu, gata cu șalurile.

Ăla?

Ăla.

Gracias senor.

Ce putea fi mai firesc decât uciderea unei cămătărese?

Care nu e cu doamne-doamne e cu clasa muncitoare.

I-a zburat creierii, mă, în poligon, i-a sărit clopoțelu' și la foc automat,
da' vezi că nu s-a dat de gol nebunu',
păi dacă a ieșit din gardă dimineața și mai avea juma de oră și avea și muniție de război,
și ce i-a făcut,
nimic,

dă-te,
le omor pe gradele alea,
ăla la pregătirea ta de ajutor de comandant de gardă,
mi-a luat funcția de sergent,

Umbli cu auru' după tine,
așa e, umblă cu auru' după ea și i-a luat ochii.
Amiază mai de aur orbului tigru.
Zi cât e ceasu,
două jumate,
che ore sunt,
due trei sferturi,
quarto, ca și-n germană,
n-au was ist das,
de câți ani ești tu,
traducere liberă,
bis,
înseamnă vachtenzi,
cum te cheamă,
Rebeca.

(Raport tăierea dulapului.)

Nu s-aude,
pe undeva prin spate,
nu contează,
da' s-o văd, s-a prins ceva, a luat-o spre stânga, s-o ia mai pe dreapta,
mă lași
da' tu să ții lumînarea,
s-o apuc,
ai băgat lumânarea, ia stai, că nu se vede,
eu văd ceva,
da' să nu-ți închipui că sunt,
dă, lasă, dă mâna, fă și semn,
hârj,
unde mă-sa o mai vezi,
stai să bag mâna, dați-vă la o parte, aoleo, complicăișn, ați da, ă, l-am agățat, de tot, am agățat-o, am
scos-o,
aia e, a,
ce,
hai că eu țin de ea,
trebuie să ajungă în partea ailaltă,
țineți de ea, trag,
poate iese goală,
a ieșit cu capul deja,
trageți,
ia uite,
să nu ziceți că n-am tras,
am zis de 3 m am luat de 4 m,
mai bine,
raftul mai sus,
ai altele da' treaba ta,
trage tu asta, fârașul,

ia uite, o bucată de gresie,
stai să vedem unde e balamaua,
adică dacă mi-o tai,
uite de aici exact până aici.

Secta nostra recipit iustos et iniustos.

Recomand Duhul pământului de Corneliu Buzinschi, un nou Ion Creangă,
adică betziv și curvar? se știa doar ce chefuri trăgea la ‘bojdeucă’ dom’ părinte, de nu trăgea
Măiorescu de el... nu scria nimic!

Mda ...dar probabil că alții nu știu cum a fost el scos din popie... și asta nu pt. că a tras cu pușca,
și-a ras barba sau s-a dus la teatru... ci din cauza unei beții cu mitropolitul.

Să vină cineva la mine. Nu pot să merg pân’ afară. Nu pot pleca. Să vină cineva de la poliție.și nu de
aici. S-au purtat groaznic.

Am fost al treilea, speranța părinților. Nici nu mi-am luat licența c-am fost aruncat pe drumuri.
Roșchila spartă.

Perche liberarci de la paura e della pieta potrebbe non essere tutto cio che desideriamo o di cui
abbiamo bisogno, Doody.

Ar putea fi folosită sala la cursuri NGO sau reuniuni internaționale? Există un hotel în preajmă?
Există o intrare mai puțin ‘închisoare’ în sală? Am încurcat-o rău de tot. Trebuia să fiu la o reuniune
importantă la ora 4.30. Am intrat în complicații mari. Cât mai durează? Peste 10’ plec!

Te scarpini în nas la proces?

La proces mă scarpin în cur.

Eul este simțirea integrității personale în decursul dezvoltării psihice.

Exilul sterilizează, Noica.

Țigani lui Budai erau românii.

De ce au dispărut lichenii din oraș?

Pentru că au o structură neselectivă, înghit toate otrăvurile, n-au clorofilă.

ARGENTINI PISANO
(scenometrie - Pugwash)

Nella vita si vedono tante come in Dante.

O comă două come.

Păreră bătrânească de-a noastră românească să trăiască.

Albergo America nel 1940, „el Sole” per decreto fascista. Le bombe cadono nella zona Torre Vanga
– Stazione.

Am mai scris în catedrale catolice versuri ortodoxe – ajută-mă, Doamne, și toți din vitralii, mi-e
cald de tine, te compun în ce am de făcut, te țin de vorbă, aură, mântuire fără prurit.

Otherness. British Empire, too big. No political statements.

Nu fiți plictisitori.

Europe is from Venus, America is from Mars.

Corupția e bună că împiedică fanatismul, n-ai spune-o, David, public, Lenin n-a fost corupt, Hitler
n-a fost corupt, Brejnev a fost corupt și a fost mai bun.

Boring terrorism.

Fata s-o fi săturat să dea informații criminalilor.

Tu dai din gură, rușii-ți dau peste gură.

Schimbare terorism.
Crimă la mai multe mâini pe trăgaci.
Cum să scap de cuvinte și să ajung la cuvânt.
Cum să țin un discurs ca lumea?
Norvegia nu e în UE.
Izolaționiști dependenți de americani.

România e pierdută,
după Rusia,
gata, o ia Europa.
Flusso della coscienza.
Prima femeie condamnată la moarte în România, Elena Ceaușescu.
Paganella îmi galvanizează gala, o diagonală.
L'uomo oggi vive nel rumore, non sa piu cos'è il silenzio.

Preghiamo, ascultă, Doamne, vorbulița mea.
Cibo di vita eterna.
Suflămu-ne nasul.
Pe mine mă robiși, pe padre nici lepra, după Marcu..
Popa are credincioși câți audienții de la conferința mea, de-aia, adăugându-mă, onore e gloria, libera di male.

Americană cea mai mare rată a sinuciderilor.
Rusoaica bătea talanga,
ai viitor,
da, de șefă de orchestră.
Argentinienii sunt italieni care vorbesc spaniolă și se cred francezi,
îi reamintește Argentinii din Pisa lui Pisano din Argentina.
N-a fost bombă la tsunami, că se anunța.
Shanti.
Trece timpul, trec și eu,
Argentinii Pisano mă întreabă dacă a fost oranj.
Fazzoletti multiuso.
Pâine bună războiul.
Ce lene să consumi aceeași manipulare de mii de ani.
Religiile termină imperiile.
Paraliticul din Capernaum, taică-meu.
Magarelli s-ar întoarce.
Statera a murit tânăr.
Nu poți deveni norvegian dacă nu îți place să schiezi.
Find a proxy.
Mafia nu lucrează decât cu mafioții, nu cu teroriștii.
Germania nu face cursuri de limbă pentru imigranți.

Nu mai e cu americanii.
Are cine.
Mi-era urât de Rabatov, prea comunist, socrul Cadyei, tot aia.
Ai vorbit mult despre banii pușini pentru cele mai mari terorisme.
Frutta.
Nu mai e pește.
Și eu ce visez la noapte?
Indicatoare cu anunțuri de teatru în alte două orașe, unde ne gândeam să ne ducem.

A orbi ca Joyce și Borges.
Rușii tot mai fac din comunism bici.
Cleptomani atomici.
I-ai luat locul, canibalule, acum cine te-o mânca pe tine, nene, vorba ta cu comuniștii.

Antonini vorbea de al treilea război la prezent.
Se repatriază lumea.
Învățăm nenorocirea de la învingători.
Clyde cu periculoșii maximi.
Viața în Andalo ticăie dolomitic.
Xenologia lui Jorgen și rasa unică a mea.
Sono tanto fiero da te.
Mulțumesc celor cinci persoane, cu mine șase. Salutări din Noua Europă.
La cină să se întindă Cadya cu americanii.
Al lui Didi mă trăsese cu muierea de limbă.
Scroafa de Cudith în comandă.
Plecarea, fără nici un regret.
Grevă pe tren.
Cine l-a omorât pe Severin Berbec?
Prima di essere troppo tardo.
Fizica științelor politice, armamente, intelligence.
Casca lui Jarlo spre Paganella.
Spre Ierusalim, in grosser Freude, avec grand joie, con grande gioia, full of joy.

Argentini Pisano spune bancuri și brevetează nuclearele. Doar cu Niculiță și toate miturile mă pot aronda atractivității, că fur, și ea le auzise. Fostele mele romane la vedere. Să scriem frumos.

ACTUL II

IVONA

(scenometrie româno-suedeză)

Le e frică să meargă la doctor ca să nu-și piardă serviciile și stau ca proștii lui Creangă netratați și în suferințe cumplite, și ascund durerile lor și divorțează pe capete și unii s-au sinucis din cauză de lipsă de tratament.

Și ea e cetățeană suedeză și e împreună cu suedezele, fiindcă româncele, din păcate, nu ajung pe unde umblă suedezele. Și mai trece multă apă pe Dunăre și multe generații până ajung ca suedezele.

Este catolic și n-a vrut niciodată să divorțeze, eu am vrut de mai multe ori, fiindcă vroiam să fug din România și nu de Tim, acum ca un bun creștin catolic trebuie să stea în Suedia cu mine, fiindcă boala aceasta nu se poate trata în România. El stă în bibliotecă sau în dormitor unde are și birou de scris iar eu stau în living și mă uit la televiziunea suedeză sau scriu emailuri și citesc ziare și cărțile ce mă interesează pe mine. Așa stau și regii și se adună doar pentru a face copii. Doar cunoști cazul prințesei Diana.

Eu sunt 'suedeză' (nouă) și eu am drepturi mai mari ca Tim care are cetățenie și pensie românească și permis de ședere aici ca să mă îngrijească pe mine.

Ca să zic așa în România sunt toți drogați fiindcă foarte mulți iau benzodiazepine.

Aici toți sunt stricați la cap și de aceea îi îndeamnă să se corcească cu gene sănătoase de pe tot pământul, sau să înfieze copii și ei să nu se mai reproducă, fiind consanguinizați.

Iată niște versuri ale unui poet din București: Eu sunt nebun, Ei sunt cumiți, Mie nu-mi plac nevestele lor, Lor nu le place iubita mea...etc.etc.

Tu ai obligația creștinească de soție să-l îngrijești pe Ghiță chiar dacă a greșit vis-à-vis de tine și nu poți ridica piatra, dacă știi pilda lui Iisus Cristos legată de Maria Magdalena. Alții consideră că tu ai greșit față de Urși, adică de toți, și că nu te-ai gândit decât la tine și după tine 'Potopul'.

Doctorul Bărbuțiu mi-a spus să nu-mi fac probleme și complexe fiindcă în România nici unul nu mai este normal și nici românii din străinătate nu-s normali. Să n-avem vorbe. Se pare că nu sunt un caz izolat și nici singură. De aceea m-am gândit că experiența mea poate fi de folos și altora.

La țaran întâi e familia lui și nu e ca în Biblie, din păcate, unde se precizează că soția și soțul sunt înaintea familiei din care provii. Familia e un clan tabu a la Mafioti și soția trebuie să se acomodeze acestei familii foarte largi. În cazul meu intrau părinții, frații, verii și tot Maramureșul! În cazul tău intră numai Viluță și Prof. Ursu care era o somitate științifică și în fruntea Țării Românești care era comunistă și anti-cristă și sinistră (nu el a adus și a făcut comunismul în România) în care nu era de stat și de trăit, cu atât mai mult cu cât erai mai sus.

Nimeni nu și-a luat lumea în cap de bine, ci de mare necaz. Iar pentru bolnavii de nervi dezastrul era la puterea 100. Faci ce poți și ajungi unde poți. Eu aveam planuri cu Canada fiindcă știam și engleză și franceză și românii stau bine acolo. Cum ai crezut tu că poți să-ți faci de cap, cu toată valoarea ta intelectuală reală și inteligența ta? Păi, draga mea prietenă (de un fel cu mine), să-ți pară bine că ai scăpat cu viață (ca și mine de altfel) din cauza securității și nu din cauza cumnatului tău Tutu (Prof. Ursu). Ești greșită și trebuie să te împaci cu el după vorba lui Nichita 'Hai să nu ne mai supărăm fiindcă nu avem când să ne împăcăm'.

Nu mai dezgropa morții și trăiește în prezent. Nu în trecut și nici în viitor. Numai în prezent. Fiecare zi pe rând, mulțumind Tatălui Ceresc pentru câte ți-a dăruit și din câte te-a scăpat cu viață. Ce-ți mai trebuie? Doar nu mănânci cu două guri. Ia gândește-te un pic la cei din România. Ia du-te să vezi ce prăpăd este de mi-am dat haina de pe mine când am văzut în plină iarnă o țișă în picioarele goale și dezbrăcată cu un copil în brațe. I-am simțit frigul ei și m-am impresionat foarte tare și m-am dezbrăcat și am îmbrăcat-o pe ea făcând o reală pomană pentru cei dragi! Așa am rămas eu acum fără paltonul meu îmblănit și fără pulover. O să trebuiască să-mi cumpăr altul la fel doar că este tare scump. Eu repede dau totul în impulsuri momentane. Ești într-o confuzie totală și nu cunoșteați sistemul acesta totalitar din România, în care nu se mișca în front.

Tu nu te potriveai în context și nu pricepeai că nu ești liberă să faci ce vrei și să-ți trăiești viața după placul tău numai cu bărbatul tău. Același caz am avut și eu cu Tim. În plus, Urșii se iubeau și se simțeau legați împreună indiferent de situație. Tu i-ai creat fratelui mai mare al lui Ghița (Prof. Ursu) mari probleme la cadre, dosar și securitate, cu concepțiile tale occidentale și cu felul tău de a fi de tip vestic (studiasei la Londra, parcă așa rețin eu?) și cu voluntarismul tău și cu faptul că nu țineai seama de comenzile de tip totalitar comunist. Este normal să te pună cumva la punct și să se distanțeze de tine fiindcă le puneai viața în pericol la toți, nu numai ție, în primul rând și familiei tale și copiilor tăi. Desigur că-l montau pe Ghiță să te pună la punct fiindcă el asculta de tine și tu erai șefă acasă la voi și nu el.

Ca dovadă că până la urmă El i-a trădat pe frați și te-a ascultat pe tine și a rămas cu fata voastră bolnavă de nervi în Germania unde există tratamente adecvate, spre deosebire de România, unde

nu există tratamente așa sofisticate. Bine a făcut! Bravo lui! L-am felicitat personal și l-am încurajat în continuare. Stați liniștiți acolo și nu vă plictisiți fiindcă 'numai proștii se plictisesc singuri'. Iată că fata voastră este bine astăzi și termină facultatea de medicină. În România era pierdută. Acesta e mare cadou de la Dumnezeu, chiar o minune. Rugați-vă cât mai des. Tu ai creat un dezastru mai mare ca și mine cu Tim (deci suntem de același fel și de aceeași concepție, de aceea ne înțelegem așa de bine și putem vorbi deschis. De aceea îți și scriu această scrisoare lungă), fiindcă cumnatul tău era în fruntea țării și nu la ONU ca al meu. Tim era prieten cu Urșii și de același fel cu ei.

Să mulțumești lui Dumnezeu în toate zilele tale că ai scăpat cu viață și tu și Ghiță și copiii voștri și frații lui Ghiță, inclusiv Viluță. Sigur că ai fost pedepsită exemplar și dur și sigur că te-au dat afară și sigur că au făcut presiuni tot timpul ca Ghiță să divorțeze de tine (după cum s-au făcut și în privința mea tot timpul și eu însămi am vrut să divorțez de mai multe ori – cei cu gene deviate nu stau mult căsătoriți, fiindcă nu se pot acomoda cu nimeni și nici alții cu ei. Am vrut totdeauna să fug în Occident cu orice preț, exact ca tine!) Vreau să știi că mie nu mi s-a dat permisiunea să mă căsătoresc cu Timi, fiindcă nu aveam nici un membru de partid în familie și am avut deținuți politici – fratele tatei cel mai mare fiind favoritul lui Iuliu Maniu de la Tărăniști, cununat chiar de el și de omul lui de încredere și era căsătorit cu tanti Yvonne ale căror mătuși erau domnișoare de onoare la Curtea Regelui Hohenzolern, bașca alte glorii.

Tata fusese proprietar de mori și foarte foarte bogat. 'Om de afaceri' fără școală înaltă ca frații lui cu doctorate 'Magna cum laudae' la Paris. Plus, felul meu de a fi ultra excentric, artistic și grandios ce caracterizează genele deviate din capul meu, nu se potrivea în contextul comunist, ca 'nuca în perete'. Eu nu eram și nu sunt potrivită pentru a fi 'soție' de diplomat nici chiar vestic darmită comunist. Și nici nu-mi place și nu mi-a plăcut deloc, ba mi-a dispăcut teribil, la Ambasada din New York. Dacă era după mine, noi nu mai veneam încă de la Geneva. După 3 ani de Elveție și după ce am studiat franceza la Univeristatea de acolo și am găsit și de lucru la 'Business International' și eram plătită foarte, foarte bine nu mai aveam chef de comunism, nici chiar la vârf. Totdeauna am visat să fug din țară.

M-am îmbolnăvit de nervi la întoarcerea acasă și nu puteam lucra în servicii și-mi dădeam demisia și multe alte abateri și nebunii Mano-Depresive. Am fost foarte nefericită. Nu mă simțeam bine acolo ca și acum fiindcă sunt foarte impresionabilă și simt toate durerile lumii în inima mea și nu pot apoi dormi noaptea și le sar în ajutor și complic familia mea și fac acte necugetate și dau banii toți deși nu avem decât pensii modeste etc. etc.

Am lucrat un pic la Toni la casă (fiindcă nu fur) când avea magazinul acela mare.

Tim, fără mine, ajungea ca și cumnatul tău și putea muri la pușcărie după revoluție din cauza patriotismului lui Maramureșan a la Pinteza viteazul. Între timp cu PNȚCD-ul putea muri și mai repede cum a murit poetul Ion Alexandru care a fost otrăvit. Și erau s-o omoare și pe Teodorina fiind singură fără mine acolo. El a scăpat ca prin minune de 'minerii' care l-au pândit și l-au așteptat vis-à-vis de noi. E o poveste întreagă care a speriat pe Teodorina teribil. Eu, aici, m-am îmbolnăvit de nervi de groază de revoluția din România și a trebuit să mă calmeze psihiatruii. Nu mă mai țineau nervii demult și mi-era foarte frică. Ce să mai vorbim. Dezastre peste dezastre! Cruci peste cruci! E vorba de karma (destin)!

Dar Dumnezeu n-a vrut să fie așa și acum, din cauză de Suedia (psihiatruii de aici știu ce boală grea este și i-au spus lui Tim să aibă grijă de mine și controlează ce facem pe aici) și catolicism și Mano-depresivitate cronică ce să mai divorțăm după 40 de ani de stat împreună, 'când mult a fost și puțin a rămas'. Tim va deveni aici savant cunoscut pe plan internațional datorită Tratatului lui de drept internațional care este aproape gata. Dacă nu era în Suedia n-ar fi avut documentația

necesară de la bibliotecile de aici, ca să-l aducă la zi. Așa că Dumnezeu lucrează altfel decât e în capul oamenilor. Și există un destin, o karmă, fiindcă mie mi-a ghicit 'Orbul de la Rășinari' (am martoră o prietenă de liceu ce se află și ea în Germania mai de mult) că mă mărit cu el și mi l-a descris și că o să umblu pe jumătate din globul pământesc și că la sfârșitul vieții voi trăi în nord, în zăpadă etc.etc. și că voi avea foarte greu copii etc.etc. Am pierdut trei copii la 6 luni și ceva zile.

ILINCA

(scenometrie – Motanul strigoi)

Scripca mai întâi de toate cele a făcut-o.
Se poate împușca, Doamne?
Se poate.
Or oi trăi, or oi muri, tot una mi-i.

Ce-i acela, întreabă Diavolul,
soarele, răspunde Dumnezeu.
V-am făcut să fie frumos pe lume și să vă fie vouă bine.
Dracii ridică soarele. Soarele e om. Cu crucea-n spate.
Îl vezi cum e, dar apoi nu mai vezi două zile nimică.
Hai, Doamne, zice dracul, ș-om face să vadă oamenii și noaptea.
Dumnezeu a scăpărat și a făcut luna – un om.

Parcă de n-am avea noi pâne nu ni-ar da Dumnezeu?
Sculați voi, morților, să intrăm noi viii.

Cum arde casa bojei, pe dealul Galariului.
Se povestește pretutindene unde sunt români.
Sf. Vinere s-a spăriat ș-a fugit, iar femeia a închis ușa și a întors totul cu gura în jos.
Vine Sf. Vinere înapoi:
Deschide ușa, zice ea. Femeia tace.
Ai, fată de lele ce ești, că bine m-ai înșelat! Deschide-mi ușa, cofă!
Nu pot, că-s cu gura în jos.
Deschide-mi ușa, oală! Iară așa i-a răspuns. Și tot așa le-a pomenit pe toate.
Deschide-mi tu, opaițule, ușa! Opaițul a sărit să-i deschidă, dar s-a stricat. Dară femeia tot n-a putut scăpa de dânsa, că tot o întreba:
Ce vrei să mănânci, carne de om viu sau de om mort? Femeia a spus că de om mort. Atunci ea s-a dus și i-a adus pe unul, nu de mult îngropat, cu raclă cu tot, și l-a trântit pe vatră. Când au cântat cocoșii, ea s-a făcut nevăzută.
Haide ș-om coace copilul ei.
Săriți degrabă, că ard munții Canagalilor.

Mare păcat e a număra cucoarele, căci ele atunci rătăcesc. Ș-om zbura pe sub pământ, la mămuca la mormânt. Ivane, Solimane. Necuratul are mai mare putere decât Dumnezeu, că lui o mulțime i se dau.

Ce face Dumnezeu și ce gândește în ceaul acesta?
Stă la masă întinsă, cu făclii aprinse și – mă veți crede, ce vă voi spune?
Te vom crede.
Dumnezeu vra ca să fiu eu, pe un ceas, în scaunul acesta împărat. Veți face voia lui Dumnezeu?
Voi face, a zis împăratul. S-a coborât din scaun și s-a suit ciobanul.
Santina! – a strigat ciobanul la santinelă – ia-i capul dumisale. Santinela a scos sabia și face hârșt...

împăratului capul! Și a rămas ciobanul împărat.

Mamă dragă, mor, mă prăpădesc, a venit la mine un tânăr și aș pune rămășag că-i fată; e așa de frumoasă că nu pot să-mi iau ochii de la dânsa. Spune-mi cum aș putea face s-o cunosc ce e? Du-te mâine cu ea în vie, și de va lua strugurii cei de pe jos, va fi femeie, de va lua de pe sus, bărbat. Ea a luat strugurii cei mai de sus.

Să șadă pe iarbă și de va fi iarba tologită sub ea, e fată. A îndreptat în sus iarba și el n-a putut cunoaște. Au mers în haznaua împărătească, când îi arăta zmeul vrun lucru frumos femeiesc, ea zicea:

Acestea sunt fleacuri femeiești, mie arată-mi pistoale, săbii...

Altfel nu-i chip, zice mă-sa, decât s-o chemi la scaldat, și-i vedea de va vrea. Toderița dintr-un bumb se desbumba și în altul se îmbumba – a luat inelul și a scris o hârtiuță, cum că:

Eu sunt Toderița, fată, ș-am venit ca să-ți iau inelul – de-i vra, mă-i căuta.

Care din voi va merge să-mi aducă inelul din degetul spânzuratului, eu pe aceea o voi lua. Fata s-a dus și-a scos inelul din degetul mortului. Nu vra să se mai ducă după ficiorul boierului. Tâlhariul vine cu trăsura s-o ceară. A rugat-o tare să vină pân' la curțile lui. A doua zi ea pune caii la trăsură și se duce. Mai deschide o ușă, acolo era pivnița, plină de trupuri de oameni. Deodată numai ce aude împușcând, chiuind, şuierând – veneau ei. Ea ce să facă de frică? S-a băgat între trupuri. Aude că intră ei și toarnă zuruind la bani. Pe urmă aude cum în bucătărie mai taie carne din fată, ca să facă friptură.

Ei, zice acela, ce carne-i asta, e numai macră, dar să fi venit stăpână-sa aveam mâncare bună; aceea-i grasă! Las' că mâni iar am să mă duc s-o chem. Nu știu de ce n-a venit ea astăzi.

Din apă iese un om și-i spune:

Dacă mi-i aduce tu mie o fată, să știi că-ți dau cinci milioane. Ficiorul de împărat știa în acel oraș o văduvă bolnavă, cu trei fete. Se face doctor și spune să vie fata cu dânsul, că-i va da doctorii. Când au fost afară din oraș i-a spus:

Dacă vrei să mergi cu mine, bine; da de nu, te omor! Omorâtorul îl cheamă iarăși pe ficiorul împăratului la mal. El vine, căci iarăși avea nevoie de bani.

Du-te și mai adă-mi o fată, a zis el: trebuie să știi că până acuma am avut 99 de fete și pentru că nici una n-a ascultat pe toate le-am tăiat, vreu să mai fac o încercare și cu această a sutelea, și dacă nu va asculta, atunci am să mă duc prin lume și să tai toate femeile câte sunt, și mici și mari, și copile și bătrâne, să nu mai fie nici picior de femeie pe pământ. Ficiorul de împărat i-a adus fata.

Da cât luați de lucru pe zi?

Câte 50 de cruceri.

Numai atâta! Veniți la mine, că eu dau câte 100 lei pe lună. Îi cheamă după el, îi bagă într-o pivniță – o lampă ardea sus – și închide ușa după ei. Apoi merge la o ladă, o deschide și scoate șerpe.

Dezbracă-te, așterne-ți sumanul și te culcă! Atunci a slobozit șeprele, care a mers drept la om și l-a mușcat. Omul pe loc a murit și a început a se umfla. L-a ridicat armanul pe om de jos, l-a legat cu picioarele de o grindă, anume făcută, iar capul îi spânzura deasupra unei căzi cu apă și a început a-i curge din gură venin.

Acum dezbracă-te și tu. A venit șerpele și l-a mușcat, și a făcut și cu el așa. A venit rândul celui de-al treilea. S-a dezbrăcat și s-a culcat. Dă drumul șarpelui – nu-l mușcă. Scoate alt șerpe flământ – nu-l mușcă nici acela. Deschide o ladă mai mică – a ieșit un șerpe roș, gros cât mâna și a țâșnit ca săgeata drept la om. Îl cearcă în toate părțile trupului, prin gură, pe sub limbă, pe la urechi, dar nu găsește loc de mușcat; nu era bun de otravă.

Ai noroc, scoală-te. I-a dat 100 de lei și s-a dus.

Odată, un om era strigoi, și nu-i spusese femeiei lui. A mers la hotar. Acolo se adunau toți. Aveau coase și se apucau la bătut și la jucat. Dar motanul lor era și el strigoi, el cânta din scripcă acolo.

Când să vie acasă, motanul a ajuns înainte. Omul pân-atuncea n-a știut că-i și motanul său strigoi. Întră și îl vede pe horn dormind. Femeia îl întreabă unde a fost. El ia și-i spune toate; cum a petrecut și la urmă zice:

și motanul nostru cânta la scripcă! Atunci motanul țuști... de pe horn și-i scoate ochii... și l-a omorât.

La ce-a spus!...

Tare mă frige în spate, vine tata după noi.

Fă-te tu un morar bătrân și eu mă fac o moară, și el când te-a întreba de n-ai văzut așa doi ca noi, să spui că au trecut când moara asta se făcea. S-au făcut ei așa. Vine împăratul.

Moșule, n-ai văzut d-ta trecând un flecău ș-o fată pe aice?

Ba i-am văzut, dar tocmai când se făcea moara asta. Se întoarce el; merge acasă și-i spune femeiei.

Aceia erau ei, zice ea. Mă duc eu după dânșii. Fata cu flăcăul fugeau cât puteau.

Mă arde în piept, zice fata, vine mama. De-amu e rău, că pe dânsa n-avem s-o amăgim; dar eu m-oi face o apă și tu te fă un rățoi, numai cât ia sama, să nu te uiți la dânsa, că ea te-a strâga și cum te-i uita, cum îți ia vederile. S-au făcut ei așa; ce folos, dacă el s-a uitat! Ea i-a luat vederile și i le-a pus în basma și s-a dus. Fata s-a făcut o albină ș-a mers de a mușcat-o pe mă-sa.

Vezi ce-am făcut eu pentru tine, mi-am omorât mama.

Înecatul iese până la șapte ani și cheamă pe alții să se scalde. Unde s-a înecat unul, trebuie să se înece mai mulți.

El minciună nu mi-a spune.

Hai rămășag, zice cucoana, pe berbecul cel cu patru coarne – ce avea boierul – că eu am să-l fac să-ți spuie minciuni.

De nu l-oi face, să-ți dau eu 100 de oi și berbecul înapoi.

Haide, zice boierul. Se îmbracă frumos cucoana, era vadană, și merge în pădure la Ivan, și-i spune că s-au fost luat cu dânsul patru pușcași, dar s-au pierdut de dânsa prin pădure, și amu tare se teme, s-o primească acolo să mâie. El îi zice că n-are unde. Ea-i spune că tare se teme, s-o primească unde va avea, până ce s-a culcat lângă dânsul și i-a cerut să-i deie berbecul cel cu patru coarne. Ciobanul i l-a dat, căci până atunci el nu știa de femeie. Se duce ea. S-apucă el singur să se judece: pune pe un par în pădure sumanu și pălăria, îl face pe par boier și se duce de departe la dânsul:

Bună ziua, cucoane!

Ce veste, Ivane?

Și bună și rea, cucoane; s-a prăpădit berbecul cel cu patru coarne.

Nu-i nimic, Ivane, vom face haitaș, ș-oi hăitui și coarnele i-om găsi. Se întoarce el. Nu-i bine, gândește. Cum vor găsi coarnele, dacă coarnele îs la berbec și-l vor vedea la cucoană. Merge iar înapoi.

Bună ziua, cucoane!

Ce veste, Ivane?

Și bună și rea, cucoane; am dat pe iubit berbecul cel cu patru coarne.

Nu-i nimic, Ivane: 100 de oi și berbecul înapoi, zice tot el. Amu-i mai bine, zice el, așa am să-i zic. Merge a doua zi la boier și-i spune.

Nu-i nimica, Ivane, zice boierul, 100 de oi și berbecul înapoi! Bine că mi-ai spus drept și nu mi-ai spus minciună, tot noi avem să avem câștig. Și a rămas cucoana fără nimic, ba încă mai rău.

Unde te duci tu, măi Gheorghe?

Da tu de unde știi cum mă cheamă?

Eu să nu știu, doară unde șed, nu în crâșmă? Mie așa mi-i de drag, când beai tu și faci pozne, eu atunci așa râd!

Și unde șezi tu, că eu niciodată nu te-am văzut, și cum te cheamă?

Pe mine mă cheamă Șimcu și șed lângă lampă. Când vezi lumina lampei mișcându-se neliniștită în

sus și în jos, atuncea eu râd. Tu ai prăpădit averea bând, eu îți mai dau o traistă de galbeni, du-te înapoi și mai bea și fă la nebunii, că tare îmi place ca să râd! Omul a luat banii și s-a pus iar pe beut; dar nebunii nu mai făcea; se uita la lampă și lampa ardea liniștită. Când i s-au sfârșit paralele, jidanul n-a mai vrut să-i mai deie de beut pe datorie. Într-o zi vine la crâșmă și strigă să-i aducă rachiu; jidanul îi spune răstit că nu-i va da. Omul apucă o lopată și vrea să-i dea jidanului în cap, dar în același minut ș-a aruncat ochii la lampă și vede para mișcându-se tare. Atunci el cu lopata face trosc! și a sfărâmat lampa.

O femeie a fost moartă trei zile și a văzut cum e în iad.

Stau trei rânduri de morți în șir, ca catanele, două rânduri nu vorbesc, da cei al treilea vorbesc.

Aproape de dânșii este un stâlp de fier cu o curbă, pe care dacă o învârtești sar scânteii și atunci cei ce nu vorbesc așa țipă! Cei ce fură bostanul îl cară ca un glonte de fer greu pe un munte ascuțit ca o piramidă și când îl pun în vârv trebuie să cadă iar jos, și apoi omul iar îl rădică, și așa pân-în veci.

Cel ce spune minciuni stă cu fața în sus și un șerpe de pe o răchită îi tot picură venin în gură. Cel ce oprește apa din fântână, se fac lanțuri din intestinele lui. Iar la uși a văzut ca zăvor un picior de om, din pricină că a lovit cu piciorul dobitoacele; e tare păcat a lovi dobitocul cu piciorul.

Și a mai văzut multe altele, dar n-avea voie să spuie.

IVONA

Eu nu-l cunoșteam pe Tim la ora aceea, la 15 ani, și vroiam să devin doctoriță, fiindcă asta era vocația mea. Engleza am făcut-o să fug din țară. Acum că sunt fugită și 'suedeză' (nouă) Cel de Sus s-a îndurat de chinurile mele și ignoranța care era cu privire la mine și mi-a dezvăluit enigma vieții mele și a familiei mele în întregime. Misterul este dezlegat. Nu e cazul să mai aducem pe lume copii sinucigași ca să se chinuie și să nu poată trăi ca suedezii! Când generații după generații au făcut prăpăd într-o familie este cazul să nu se mai înmulțească în continuare. Nu întâmplător Cei cu probleme psihice erau castrați fizic cu forța și aici în Suedia și prin alte părți și în America etc. Ce să mai înmulțești atâta chin pe lume și atâtea nebunii și atâția nebuni de toate nuanțele și culorile.

După cum vezi sunt în final și la capitolul dezvăluirea misterelor familiale, a unei moșteniri genetice dezastruoase. De unde păream mai bine ca fratele meu sunt mult mai gravă ca el și nu mai funcționez. Toată viața am avut treabă cu doctorii și spitalele și am luat medicamente fiindcă nu m-am simțit bine de tânără și eram o natură poetică și melancolică și visătoare și dacă în Occident nu mă măritam niciodată – ceea ce am sfătuit-o pe Teodorina să facă și de aceea m-am băgat în viața ei privată – exact ca cumnatul tău în viața ta familială și intimă, dar din alte motive, el fiind forțat de regimul anti-crist comunist. Așa a fost și în cazul lui Tim. Deci era vorba de lagărul comunist. Un sistem atroce de teroare.

Apoi, Teodorina ca 'Top Model' și cu regizorul Nalle Knutsson în spinare avea puzderie de admiratori de toate neamurile, de nu puteai să-i alegi. Și nu era vorba de asta la ora respectivă, că ne călcau nevoile pe aici și fata nu era majoră, iar suedezii încep sexul foarte devreme și fac copii foarte tineri și pe urmă divorțează și stau separat. Nu sunt catolici să stea pe viață indiferent de condiții. Nu poți fi Manechin și să ai prieten, fiindcă trebuie să circuli pe mapamond și să faci PR și să fii liberă și singură ca un Pelerin. Acesta e prețul! După ce ți-ai făcut bani și celebritate alegi pe cineva cu bani ca să te țină ca pe un bibelou și ca pe o Prințesă și ca un Décor pentru PR și petreceri. Trebuie să ai bani să te însori cu un Manechin fiindcă sunt învățate să trăiască cu mulți bani și cu cheltuieli de reprezentare enorme. Așa că trebuie să ai oameni înstăriți, dacă se poate milionari. Și mulți în zona celor bogați sunt f. săriți de pe fix, ce să mai vorbim.

Primul prieten al Teodorinei (și 'logodnicul' – fiance – al ei) a fost un neamț pe nume Rene Gutperle (Perlă Bună) – capricorn ca și ea – (capricornii sunt foarte speciali și nebuni) care era arătos ca frumoasa lui mamă – un fel de pictoriță autodidactă – și era pus la punct (într-un fel

renegat) de propriul lui tată care se îmbogățise foarte tare în termen scurt cu tot felul de afaceri și Rene era ca Viluță și în plus se și droga ca mulți din lumea bogată și artistică. L-a exasperat pe taică-so și făcea afacerile lui proprii (ca acum cu Toni și Burbu care locuiește și acum în casa lui proprie din Vierheim și cu care eu nu mai vorbesc din pricina lui Rene). Teodorina îl iubea pe Rene cu care s-a plimbat prin toată Europa și prin România unde a făcut o firmă comună cu Toni (fratele meu) în ciuda lui taică-so și de drag de Teodorina.

Lui Teodorina îi plăcea de Rene să trăiască cu el pe la Paris, Londra, Hollywood etc. Lucru imposibil ca stil de viață a la long. Teodorinei nu-i place deloc în Germania (cum nu-i place nici în Suedia) și nu știe germana (Burbu a învățat-o între timp de drag de Rene cu care a devenit prieten și 'partener de afaceri'). Șarmant din cale afară ca orice Bolnav genetic afectiv, Rene (între timp am auzit că mama lui e ca mine și el a moștenit-o) era neînțeleș și nefericit și îi plăcea să se distreze și să circule cu Teodorina pe unde zicea ea și a vrut să se însoare cu ea și să facă copii amândoi (spre groaza lui taică-so din cauză că românii sunt considerați țigani prin Germania și spre groaza mea și a regizorului pe care l-a văzut dintr-o ochire că nu-i bun, spre deosebire de români care au fost fascinați de el).

Rene nu ascultă de nimeni ca orice Capricorn și maică-sa a pus jumătatea ei de avere, la care avea dreptul legal, pe numele lui și la ora actuală, taică-so și cele 2 surori mai mari au numai jumătate din averea făcută de taică-so și nu de Rene. El va duce toată această avere de răpă după ce moare taică-so care supraveghează îndeaproape și pe el și pe Burbu și pe Toni cu care s-a făcut o lipire foarte serioasă și cu Teodorina în schemă și cu gânduri de căsătorii și faceri de copii până la ora actuală. Rene îi scrie emailuri și acum ('business'+ iubire imposibilă a la Mano-depresivi). Numai regizorul suedez l-a văzut că fumează droguri și că bea whisky și era foarte tânăr acum 10 ani de când durează coșmarul meu cu Rene, fiind sabotată de propriul meu frate și la Rene și la Teodorina care se iubeau năbădăios și imposibil.

Eu i-am zis Teodorinei să nu se mărite niciodată și-mi mențin această părere. Suedia și suedezii i se potrivesc cel mai bine doar că sunt singuratici și cu natura a la Tim. Teodorinei îi place lumea și voiajatul ca lui Toni de aceea are PR și de aceea se înțelege așa de bine cu Toni, care ar vrea ca ea să se mărite cu Rene fiindcă seamănă amândoi. Teodorinei nu i se potrivește Germania și nu poate sta acolo și nici n-a vrut să stea. N-a putut! Îl chema pe Rene la Paris sau la Stockholm sau la București. Eu n-am știut cum să scap de el (ne-a încurcat toate socotelile cu Show Business și Top Model și regizorul era îngrozit de 'logodnicul' ei cu Porche roșu și tot felul de acareturi și bani de la taică-so) și i-am cam explicat lui Rene la București că nu corespunde lui Teodorina și Toni s-a ocupat de el cu Business, fiind rugat de Teodorina să-l ajute să fie împreună cu el.

Ce a avut taică-so coșmar cu România și noră româncă și pe deasupra și Top Model Suedez (el fiind un om simplu, fără facultate dar cu geniu în afaceri). Eu am avut mai mare coșmar față de fiul lui. Localitatea aceasta germană e foarte mică de vreme ce nu este pe hartă iar Teodorina nu poate trăi acolo. Cel mai bine este pentru ea la Stockholm și cu suedezii – că doar aici și de la regizorul suedez i-a mers așa de bine cu Moda și Show Business și PR prin lumea largă. În zona aceasta a 'show-business-ului' nu umblă decât oameni bogați și excentrici și așa și-a găsit ultimul Cavalier (neteuton ca șturlubaticul Rene) care făcea turism în spațiul cosmic, celebrul 'Mark Shuttleworth' care vroia să facă cu Tim Institut de Bună Vecinătate Internațională și i-a trimis bilet de avion lui Tim în România ca să discute la Londra acest proiect grandios și să joace tenis cu el acolo.

Ce să-ți spun că i-a scris scrisori de dragoste din Rusia de unde se antrena pentru spațiul cosmic și toată presa mondială a scris despre el. S-a dus cu avion privat la Teodorina la Hollywood și ne dădea nouă telefoane. Deci Nebunia are proiecte grandioase! Sigur că Tim nu combină cercetările lui savante din drept internațional cu Cavalerii lui Teodorina, unul mai excentric ca altul și desigur foarte bogați, care mai de care! E o chestie serioasă pentru mari specialiști în drept internațional și

politicieni și diplomați. Dacă bagi așa excentrici te faci de panaramă. Acum Teodorina a pierdut noțiunea banilor și a unei vieți normale și modeste și nu-i place decât în 'jet society' unde este împreună cu alte suedeze ca ea, fiindcă româncele, oricât de frumoase și deștepte ar fi sunt rău amprintate din cauză că se zice României 'Țara Țiganilor', Gipsy Land.

Să știi că suedezi se căsătoresc mai degrabă cu tailandeze decât cu femei din lagărul comunist și mai cu seamă din România. Este foarte rău famată țara. Aici sunt multe benzi (organizate European) de hoți și prostituate din România. Scriu ziarele de te îngrozești și ești desconsiderat dacă ești român. Nu știu cum o fi prin Germania și prin alte țări Europene. Când ești 'suedeză' e una și când ești 'româncă' e altceva! Ea are cetățenie suedeză dar spune că e româncă. Prin America e mai simplu și se pare că și pe la Londra. Ea știe engleză și suedeză. Deci nu poate fi vorba decât de țări cu astfel de limbi. Sigur că există un destin (Karmă) a ei care o mână neîncetat dintr-un loc într-altul. În America a stat vreo 5 ani. Ea a stat cel mai puțin în Suedia și ar fi vrut să scape de Suedia fiindcă ei nu-i place să fii așa de singuratic ca suedezi.

Aici oamenii nu se adună decât la discotecă sau prin emailuri și anunțuri din ziare. N-ai cum să-i găsești pe suedezi altfel, fiindcă vecinii nu vorbesc cu vecinii. Fiecare stă la casa lui. Deci aici ori stai cu cineva ori stai singur cuc. Nu întâmplător e doliu național aici și se pare că au murit, din cauza năprasnicului cutremur catastrofal, cu miile de suedezi în 'Paradisul lor' din Tailanda și țările calde din jur, unde au mers să se bronzeze de Crăciun și să scape de nopțile lungi și de singurătatea suedeză. Zici că Stockholmul e un oraș bombardat nuclear și nu mai există suflete de oameni vii. În orice caz suedezi nu fac zgomote și nu cântă și chiuiesc și sar și joacă. Nu gustă așa ceva. Dar fiecare suedez călătorește mult prin lume și le place unde e soare și se pot bronza. La bătrânețe s-au mutat mulți în alte țări mai calde ca Spania și Franța și Tailanda etc.

Eu sunt legată prin destinul meu Mano-Depresiv de Suedia și de acest uriaș spital Huddinge care este la maximum 20 de minute pe jos de la locuința mamei în care m-am mutat de unde am stat înainte (voi ați fost la ambele noastre locuințe și știți exact cum stăm) când Tim nu mai venea și Teodorina avea un apartament identic vis-à-vis de apartamentul în care stăm noi acum. Deci, Dumnezeu cu mila și trebuie știut că boala genetică e pe viață și se înrăutățește cu bătrânețea și ești când jos, când sus și te chinui trăind cu tine însuși și îi mai chinui și pe cei apropiați. E o cruce greu de dus și eu am avut momente când am vrut să mă sinucid, dar n-am făcut-o fiind mare păcat la Credincioși. Viața e dată de Dumnezeu și avem de tras multe pe pământ fiindcă numai prin suferință se poate învăța ceva.

ACTUL III

KALI

(scenometrie – Kalidasa)

Nedoritul de cel cu o mie de ochi - Indra/Akhandala - își caută cărarea salvării în frica de renaștere. Pe el îl întreabă Kama cui să insufle patima, val între maluri, ce castă sub jurământ să-te încolăcească, a-l doborâ pe însuși Shiva din nevoință. Prietene, trăznetul mi-e neputincios contra celui sorbit în Brahman, numai tu, cu săgeată, cearcă să îndrăgești pe Shiva cu fiica Himalaiei, numai ea a-i purta sămânța cum Brahma rostit-a..

Atunci Parvati îi dăruie lui Shiva, răpit în asceză, un șirag de semințe de lotus crescut în Mandakini și uscate de razele soarelui, cu mâna ei trandafirie. Cel cu trei ochi, din iubire pentru credincioșii săi, fu gata să ia șiragul și tocmai atunci zeul cu arc înflorat potrivi săgeata pe nume sammohana prinzătoarea. Shiva, clătinat, mare la lună crescătoare, puse ochii pe fața Umei, buză de bimba. Și fata Muntelui înflorea, cu fața jumătate răpită, cu ochii clipă, mai drăgăstoși.. Atunci Shiva, ținându-

și simțurile și vrând să afle cauza tulburării inimii sale, privi împrejur. Văzu pe născutul cu mintea, Amor, pumn la colțul ochiului drept, umeri încovoiați înainte și piciorul stâng strâns, gata să lovească din frumosul cerc al arcului său. Dintr-odată, un foc pustiitor țâșni din cel de-al treilea ochi al său, a cărui mânie se iscase la tulburarea nevoițelor, și pe a cărei față sprâncenele erau năprasnice la vedere. Strigătele zeilor din cer, ține-ți furia, ține-ți furia, Doamne, ci focul născut din ochiul lui Shiva lăsa din Madana numai cenușa.

Astfel, datoria asta către un prieten împlinește-o, rogu-te, trimite-mă, de sunt sfârșită, soțului meu, punându-mă pe rug. Lumina lunii trece cu luna și fulgerul se stinge cu norii. Femeia are de mers pe calea pe care a plecat bărbatul, și lucrurile fără ființă o fac. Ungându-mi țâțele cu cenușa trupului iubitelui meu, îmi voi da trupul focului ca pe un pat de frunze tinere. O, blândule, ne-ai ajutat ades să ne facem pat de flori, acum ridică-mi iute un rug, pentru asta îmi împreună mâinile în rugă. Apoi, prin fluturări ca ale vânturilor de miazăzi, iuțește focul pus mie, să ardă la repezeală: îți e, în adevăr, știut că Amor fără mine nu poate o clipă trăi. După ce ai făcut-o, dăruie-ne o mână de apă la amândoi; prietenul tău, împreună cu mine, vom bea-o neîmpărțită în lumea venitoare.

Parvati, speriată cum Shiva arse pe Amor de față cu ea, își blestemă frumusețea, răsplată de noroc iubitelui. Vru să-i rodească frumusețea prin nevoiețe, intră în samadhi, potrivă iubirii și soțului.

Muma sa, Mena, grăi:

floarea de shirisha poate ține o albină, nu o pasăre.

Tatăl o lăsa pe un vârf plin de păuni. S-a înveșmântat în scoarță și iarbă, de-ar fi durut-o înainte și o floare picurându-i din plete. Puii de căprioară îi mâncau din palmă, ochi în ochi, înțelepți veniră s-o vadă în rugăciuni, dumbrava se făcu sfântă, cu poame pentru oaspeți și focuri rituale în colibe noi din frunză. A intrat în și mai grea ispășire, arsă de soare și focuri sacrale, hrănită de lună. Picătură pe geană, pe buză. Noaptea, în pat de piatră sub fulgere. Vântul viscolea zăpada despărțind perechea de păsări chemându-se. Mânca frunză, ispășind tapas ca aspri anahoreți.

În pădurea ispășirii ei, se ivi un ascet în piele de antelopă, cu toiag și voce plină:

Lemnul de jertfă și iarba kușa pentru sfintele rituri sunt de găsit pe aici? Apa ți-e bună pentru baie? De tine udate înfrunziră lianele purpurii ca buza ta nemandată cu alaktaka? Ți-e mintea la puii de căprioară cu ochii ca ai tăi? O, Doamnă din Munte născută, frumusețea nu duce în păcat dacă pe tine și asceții te imită. Ai ales Dharma, fără gând la Artha și Kama. Prieteni după șase vorbe, ori șase pași, te întreb, născută în familia lui Brahma, în frumusețe și belșug, trup fraged, ce altceva ți-o răsplăți ispășirea? Ți-ai lăsat podoabele tinereții și ai îmbrăcat scoarța bătrânilor. În van ai căuta cerul, doar târâmurile tatălui tău sunt țara zeilor. De vrei să afli soț, oprește-ți nevoirea, o nestemată e căutată, nu ea caută.

Uma este mireasa, tu cel ce o dai în căsătorie, noi o cerem, iar Shiva este ginerele. Fii, astfel, tată pentru tatăl universului, ce nu laudă pe nimeni și e lăudat de toți.

Pe când cerescul înțelept astfel grăia, Parvati, lângă tatăl ei, numără petalele lotusului, privind în jos. După ce s-a uitat la soața lui, Mena, care încuviința, Muntele spune:

Fata mea, ești dată ofrandă lui Shiva; iar către înțelepți: vi se pleacă soața zeului cu trei ochi.

Arundhati o luă pe genunchi, îi lunecaseră cerceii când se plecaseră, mumei plângând îi spune de ginere că nu mai are altă soață, auspiciile hotărâsc nunta peste trei zile, înțelepții plecară. la Shiva, îi spuseră, și zburară în cer. Domnul creaturilor este nerăbdător a se uni cu fiica Muntelui, zilele-i trec din greu și atotputernicului, dar celui de rând.

Himalaia e o casă, cerul pe pământ, Uma în mătase și sunete de turyas, din cap până în picioar înflorată de neveste, cu tilaka pe frunte de la muma Mena. În Kailasa sfinte mume îl podobesc și pe Shiva, albă cenușa, nestemați șerpilor, piele de tigră pe spinarea bivolului Nandi, văzută Kali cu albe crani haină, Ganga, Yamuna, Brahma, Vishnu, Indra. Zei și munți se întâlnesc la nuntă, în

Himalaia. Femei-ferestre la vederea zeului. Miremireasă. Aruncă orez în foc-martor. Brahma: fii mama eroului.

Lakshmi îi umbrește cu umbrelă de lotus. Sarasvati laudă ginerele pur gramatical, iar mireasa în simplă limbă. Se joacă și o operă cu sentimente-moduri muzicale, gesturi de dans. Kama, iar în trup, săgeata îngăduită și de domn. Zeii se duc, Shiva o face să râdă pe Parvati în camera nupțială. Ea, frică și amor, ochi închiși, sărut, nu mușcătură, zgârieturi nu rană, învățața lui Shiva și Patimii o sută și cincizeci de anotimpuri.

PAMFIL

(scenometrie - Bucovina)

Urișul, nici una, nici două, luă la trântea Moartea, și fiindcă ea se tot opintea să scape din mâinile lui, îi dete odată un pumn atât de zdravăn, că o lăsă lungită lângă un gard. După câtăva vreme, venindu-și puțin în fire, începu a se văicăra amarnic.

Ce-o să mă fac eu acum? – se jelea moartea. Oamenii n-o să mai moară și pământul n-o să mai încapă. Vai de zilele mele.

Tot jelindu-se așa, iacă trece pe acolo un flăcău cu flori la pălărie, trăgând din frunză o doină, de înghețau apele. Văzându-l pe necunoscut zăcând mai mult mort, se apropie de el, îl ridică în picioare, îi dete să bea puțină apă din vâlcea din apropiere și nu se mișcă de lângă dânsul, până ce nu-și veni în puteri.

Dar tu știi pe cine ai ajutat? – întrebă deodată necunoscutul. Știi tu pe cine ai pus pe picioare?

Ba, - răspunse flăcăul; datina noastră e să facem bine la oricine, fără a-l întreba de neam sau de credință. Nu te cunosc și, de aceea, nici nu vreau să te cunosc.

Eu sunt Moartea, - zise necunoscutul. Eu nu cruț pe nimeni, și nici cu tine nu pot să fac altfel. Cu toate acestea, ca să vezi că și eu pot să fiu recunoscătoare, îți făgăduiesc că nu te voi lua fără veste, ci-ți voi trimite mai întâi pe vestitorii mei, ca să-ți spună să te pregătești pentru călătoria cea lungă.

Dar tinerețea și sănătatea țin numai până la un timp. Durerile și beteșugurile nu întârziară să vie. Totuși el zicea:

Nu voi muri, căci Moartea mi-a făgăduit să-mi trimită pe vestitorii săi care încă n-au sosit!

După ce se întremă, în loc să judece mai sănătos la viitor, în loc să-și cruțe sufletul de păcate, se apucă să facă tot ceea ce făcuse: chef la toartă și veselie! Cum toate au un sfârșit, într-una din zile, pe când era la o petrecere cu mai mulți prieteni, tânărul de odinioară se pomene că-l bate cineva pe spate, și nu mică îi fu mirarea când văzu Moartea.

Trăia Haralambe la casa lui, cu părinții, nevasta și copiii săi, tare mulțumit pentru toate, când iaca se pomenește cu Ciuma pe lume. Oamenii începură să moară cu droaia și așa, în puțină vreme, se văzu singur, singurel.

Pe toți i-am putut scăpa de la moarte, - își zise Haralambe, - și numai pe ai mei, nu. La ce să mai trăiesc! Și așa, își făcu socoteala să se ucidă singur, dar tocmai când voia să-și îndeplinească gândul lui, i se arătă Dumnezeu înainte și-i zise:

Haralambe, hai cu mine! Și l-a luat în cer. Acolo l-a întrebat:

peste ce să-l pună mai mare? Iar Sf. Haralambe i-a răspuns: să-i deie Ciumile pe samă.

După voia ta fie! – a întărit Dumnezeu. De atunci Sf. Haralambe veșnic ține Ciumile de păr, ca să nu-și mai facă de cap cum și-au făcut cu ai lui. Câteodată le scapă, și atunci Ciumile se răpăd în lume ca lupii între oi. Deosebirea este numai că lupul omoară cât omoară și se duce, în vreme ce Ciuma ia de-a rândul, și pe bun și pe rău, până bagă Sf. Haralambe de samă, și o strânge din nou din lume, înhățând-o de păr.

*A pus urechea pe prag și a ascultat, și-a auzit cum grăia prima din Ursitoare:
Petrea, feciorul dascălului, nu se va naște până când tată-său nu i-a făgădui de nevastă pe Zâna
făr-de tată. La urma urmii, pruncul o să se facă Sfânt. Grăi apoi a doua ursitoare:
Cartea vieții lui stă deschisă pe o masă, în chilia de piatră de la Izvorul Iordanului. Iar a treia
Ursitoare, care întotdeauna rostește aceleași cuvinte, sfârși:
Cine ne-a ascultat întru furiș, de mâna pruncului să moară.*

*Un om odată umbla în negustorie și a rămas peste noapte să măie la o casă. Înlăuntru nu l-au
primit, căci se trudea femeia de copil. El s-a culcat afară pe prispă. La o vreme de noapte, aude că
vine în casă îngerul, și zice:*

*La casa asta s-a născut o fată și ea are să fie partea omului ce doarme aici! Omului i-a fost ciudă:
Cum, eu să nu mă însor până n-a crește țânca asta? Lasă, că-i fac eu! După ce s-a ușurat femeia,
oamenii l-au chemat în casă. El, peste noapte, s-a sculat, a luat copila și s-a dus afară și a înfipt-o
în par.*

*Lasă, zice el, că nu te-oi mai lua eu pe tine! Și a fugit. Părinții, auzind copilul plângând, s-au trezit
din somn, și, mergând afară, îl văd înfipt în gard. Au scos copilul din par; parul îi intrase în piele
pe-alătura de coastă și nu i-a făcut nimic, rana s-a tămăduit de grabă și, cu vremea, fata a crescut
fată mare. Omul acela, tot umblând cu negustoria lui, nu s-a mai însurat. Unde mergea, tot nu-i
plăcea, până când trece el iar odată prin satul acela, și vede o fată, și-i place. Merge la părinți și o
cere. Părinții, săraci lipiți pământului, văzându-l pe el că-i bogat, au dat-o.*

*La un om odată vin cele trei Ursitoare ca să-i ursească pruncului de curând născut. În casa lui se
aflau atunci Sf. Gheorghe și Sf. Dumitru, care au auzit ursirea prin gura celei mai mici dintre
Ursitoare:*

*Copilul va crește mare și când se va însura, va trece cu mireasa lui peste un râu, va cădea de pe cal
și va muri înecat! Cei doi Sfinți, auzind aceasta, spun omului că atunci când va fi să-și însoare
feciorul, să-i poftască și pe dânșii la nuntă. Ceea ce omul nu uită să și facă. Nunta trebuia să
treacă peste apa hotărâtă. Atunci Sf. Dumitru, ca să împiedice îndeplinirea sorții, își schimbă calul
său cu al mirelui, dar nu se știe cum se întâmplă, căci calul lui Sf. Dumitru poticni, iar cu coada
stropi pe mire, așa că acesta s-a înecat numaidecât. Văzând aceasta, Sfinții merseră la Dumnezeu și
se rugară ca să-l învieze. Dumnezeu însă le răspunse că una ca aceasta s-ar putea face numai dacă
părinții mortului și-ar da din zilele lor. Dar aceștia nici nu voră să audă și astfel mirele rămase
bun mort.*

Cică un împărat avea trei feciori. Într-o zi îi cheamă pe tustrei la dânsul și le spuse:

*Dragii tatii, m-am gândit și eu, acum când sunteți și voi ajunși la vârsta de muncă, să vă dau pe la
treburile voastre și să nu vă mai țin pe lângă mine, să-mi păstrați și să-mi sporiți averile mele; să
nu fie bănat mai încolo, la vremurile voastre de însurătoare, și să-mi spuneți că unul a muncit mai
puțin și a luat mai mult, și să se iște așa sămânță de gâlceavă și vorbă. Iaca v-am făcut averea mea
toată trei părți deopotrivă: să și-o ia fiecare și s-o păstreze după vrednicia și mintea lui. Cine a
mări-o, - bine de bine; cine a prăpădi-o, - paguba lui; l-oi vedea și eu cu ochii mei pe cel ticălos și
nu i-oi lăsa la moarte zilelele noroadelor pe mâini, ca să le dea de râpă iute și degrabă! Și după
asta, împăratul le-a dat ce li s-a cuvenit, și el s-a tras de-o parte, să tacă și să uite.*

*Fiecare din cei trei feciori au început să muncească pe socoteala lui, și fiecareuia îi mergea cum îi
mergea, dar celui mai mic dintre frați, îi mergea ca racul. Pe ce puneu mâna, praful și pulberea s-
alegea: într-o zi i-au murit vitele, parcă otrăvite, într-alta i-au ars coșarele cu pustiia neagră ce mai
avea într-insele, în altă zi alta, până când a rămas ca vai de capul lui. Mai rău nici că se putea!
După o vreme, văzându-se el sărac lipit pământului și gol pistol, și-a luat lumea-n cap și s-a tot dus
să-și caute singur partea, dacă pustiul de noroc n-a știut să-l găsească pe dânsul. Merge el așa și
ajunge într-o zi spre seară într-o pădure. Acolo un unchiaș făcea haragi pentru vie.*

Bună ziua, moșule.

Țămi dumitale, flăcăule, da ce umbli pe-aici?

Apoi, moșule, și cu mine, povestea cântecului: am plecat în lume să-mi pun nume. Ia-s un biet nevoiaș! Nu m-ai primi să-ți ajut și eu la lucru?

Cum nu; auzi vorbă!

Și-au muncit amândoi, - feciorul de-mpărat și unchiașul, - până seara târziu, când bătrânul zise: Apoi, nepoate, să știi că eu nu-s de pe-aici, și ca să mergem tocmai la mine acasă, ne-ar trece toată noaptea pe drum. Hai și ne-om duce la bordeiul pădurarului și-om mânea acolo. Au pornit amândoi, au aflat ceva de-ale gurii, și după asta, cum erau și trudiți, s-au culcat. Și cum s-au culcat, au tăcut. Noaptea, așa pe la cântători, s-aud niște glasuri. Da să știți că bietul fecior de-mpărat, deprins cu pat și perină mai moale, nu putuse ațipi nici cât ai bate în amnar, se-ntorcea când pe-o parte, când pe cealaltă, ca un pui într-o frigare. Și cum spuneam, pe la cântători s-aude la fereastră:

Doamne, Doamne!

Ce-i, Zodiilor? – întrebă unchiașul cu care feciorul nostru lucrase în pădure.

Astăzi, atâția s-au născut și atâția au murit; ce facem?

Și le răspunse moșneagul:

Pe cei ce-au murit, Dumnezeu să-i ierte; cei care s-au născut aibă partea noastră din astă seară!

Feciorul asculta și tăcea, și se minuna și dânsul mult de cele ce vedea că se petrec. A doua zi unchiașul și feciorul de-mpărat se scoală și se duc din nou în pădure, fac haragi toată ziua, iar seara moșneagul zice din nou:

Iaca, vine și noaptea, și noi, de isprăvit, tot n-am isprăvit; mai mare truda ne-ar fi s-o pornim pe vremea asta tocmai la mine acasă. Hai și-om mânca la curțile împăratului, c-om găsi, cred, o bucățică de mămăligă și-un ungher unde să ne hodinim ciolanele peste noapte! Și-au pornit. Și parcă era un făcut. Împăratul i-a întâmpinat la poartă, i-a dus în castel pe din față, pe scările cele mari, i-a pus la masă cu dânsul, iar peste noapte le-a așternut într-o odaie nemaipomenit de mândră.

Acuma avea un gând: să meargă acasă la tată-său, împăratul, să pice în genunchi înaintea lui și să-l roage să-l ierte și să-i spuie:

Tată, sunt om cumsecade, și-mi place munca, și-s om de cinste, și care mi-i vina dacă n-am noroc? I-a spus după asta, împăratului, povestea întâlnirii cu Dumnezeu, și poate s-a milostivi împăratul și l-a lăsa în ogradă slujitor ca orișicare slugă, pe mâncare și purtare. Așa și-a pus în gând și așa a și făcut. Împăratul l-a ascultat, și dacă nu l-a îmbrățișat și nu l-a sărutat, apoi, nici de izgonit nu l-a izgonit. I-a dat și lui o treabă acolo pe la țarcul oilor și l-a lăsat în pace. Și a început feciorul de crai munca grea, și-au început din nou supărările să-i vină peste cap, și tot sacul cu amar să se verse peste nsul. Banul nu și-l mai vedea strâns în pungă, straiul nu sta o zi pe trupul lui cumsecade, și vorbă legănată de la nimeni nu afla.

Rău și rău, și din rău tot mai rău, povestea cântecului: Unde-i bine, Nu-i de mine; Unde-i rău, Hop și eu! Și omului i-i greu până se pornește de vale de-a berbeleacul, că nu se mai gândește la opreală. Așa și ist fecior de-mpărat. După ce se vede deprins cu nevoia ca țiganul cu scânteia, ce-și zice: Calicului, scufie de mărgăritar îi mai trebuie; ce-a fi să rămân din gol cu pielea! Hai să mănșor! S-a-nsurat scurt și degrabă. Nu cu fată de-mpărat, și nici cu fată de boier mare, da măcar nici cu una, de istelalte, din oameni muncitori, de-alde noi. Sacul știe să-și caute petecul și spinarea scârpina. Și-a ales feciorul de-mpărat nevastă pe Tunsălica, fata găinăresii de la curțile craiului. Și a făcut o nuntă de s-a dus vestea și povestea, o săptămână încheiată, de umblau și curcile cu chef; și după nuntă s-au pus însurățeii cu sânge pe muncă.

Și a trecut numai o zi la mijloc și parcă alt soare bătea acum peste capul lor.

Ei, nevastă, ce zici: merge?

Cum să nu meargă! Ziua bună se cunoaște de dimineată; tu ești cruce-ntreagă, dar dintr-o sută, una să fie și-a mea.

Și-anume care?

*Când te-a-ntreba cineva ceva să spui: 'nu știu, nu-s ale mele; Tunsâlica știe, Tunsâlica are'!
Bine, femeie, bine! Și-așa. Acu prinseră tinerii noștri la cheag. De bani nu se puteau plânge, de vite nu, pământ cumpărau, vin la beci și bucate-n coșare strângeau.*

Ei, da-ți merge bine! – îi zicea unul.

De, ce să zic; Tunsâlica știe!

Ai bănet, am auzit; ai strânsură... De, ce să zic;

Tunsâlica știe, Tunsâlica are. Că vedeți, Tunsâlicăi îi scriseseră Ursitoarele altă zodie. Odată numai, într-o vară, făcuse feciorul de împărat un stog de grâu cu spicul ca-n poveste, cât vrabia, și paiul cât trestia. Și-l întreabă un boier:

Dar al măriei tale să fie stogul ista?

Al meu, - a fost răspunsul feciorului de-mpărat; și cum a zis, deodată s-a auzit un bubuit, și-un trăsnet, și stogul cela cât ai face o mămăligă, s-a prefăcut în cenușă. Și iaca așa: uitase vorba ceea: 'Tunsâlica știe, Tunsâlica are', că Tunsâlica avea altă zodie. Și atâta-i povestea.

EPILOG

(scenometrie – afișe, video, excerpte ultime)

(Orfeu – Monteverdi/Gluck) Nunta (cor, arie), Euridice moartă. 'Dați-mi iubita înapoi'. Refuzul-fără-îmbrățișare (arie, duet). Amor (soprană) o învie pe Euridice, sau Apollo își înalță fiul, Orfeu, în Olimp, la iubita lui. (Zbor de noapte – Dallapiccola) Fabien doborât de uragan în mijlocul oceanului, directorul companiei de aviație aeriană îi răspunde soției aceluia că primul scop al vieții este exercitarea voinței saint-exupery-ene de acțiune și nu dragostea etc. (Dido și Aeneas – Purcell) Lui Aeneas i-ar fi mai ușor să moară decât să o părăsească pe Dido (,Amintește-ți de mine, dar uită soarta mea!'). (Lohengrin – Wagner) Elsa rostind întrebarea fatală: ,Cine este soțul și de unde vine?'. (Turandot – Puccini) ,Enigmele sunt trei, moartea/viața este una'. Speranța născând nopțile și murind dimineata, sângele fierbinte și gheață, Turandot, gheață pătimașă.

Wagner: Planul meu se extindea pe trei drame: 1 – Valkyria; 2. Tânărul Siegfried (devenit mai târziu Siegfried); 3 – Moartea lui Siegfried (mai târziu Amurgul zeilor). Pentru a-i întregi înțelesul trebuia ca aceste trei drame să fie precedate de un amplu prolog: Răpirea aurului Rhinului (mai târziu Aurul Rhinului)...

To die for Sanskrit. Pete roșii pe pielea elefanților de 50 de ani.. Muzica vântului prin bambusul găurit. La o jertfă, Daksha nu și-a chemat fiica, Sati, nici pe soțul ei, Shiva; ea s-a dus, totuși, iar pentru că nu a fost băgată în seamă s-a aruncat în foc. Donizetti: La San Carlo se reprezintă în seara aceasta *Bianca e Gerardo* a compatriotului nostru Bellini, prima producție frumoasă, frumoasă, frumoasă... chiar prea frumoasă, și eu îmi voi da seama de aceasta peste cincisprezece zile, când se va reprezenta opera mea. Medeea. Operă în trei acte. Muzica de Luigi Cherubini, pe un libret de Francois Benoit Hoffman, după tragedia lui Corneille. Premiera a avut loc la 13 martie 1797, la Paris. Personajele: Medeea (soprană); Iason, soțul ei (tenor); Creon, regele Corintului (bariton); Glauke, fiica lui (soprană); Neris, confidenta ei (mezzo-soprană). Sclave, însoțitoare, argonauți. Tangoul tigrlui. Roman-operă în patru acte și arii separate. Muzica de Vasile Menzel, pe un libret de George Anca, după Kumarasambhava de Kalidasa, mituri de Elena Niculiță-Voronca și Tudor Pamfile, e-mail de Ivona Pop. Premiera: Râmnicu Vâlcea, 2005/2006. Personajele: Borges (bariton); Suedeza (alto); Shiva (bas); Parvati (soprană). Sfetnici, enoriași, avataruri.

Fii bună și stai la vârsta ta în Germania sau EU cu copii cu tot. Nici vorbă să duci pe careva în America. Copiii tăi trebuiesc scutiți de stres și de șocuri în continuare. Le-a fost destul cât a fost până acum. Stai locului că-i mai bine în Europa și în Germania mai ales decât într-o țară în

permanent război pentru supraviețuire. Mai ales la bătrânețe ajungi pe stradă sau mori. Ești trecută și tu prin multe necazuri și ești deja trecută de 60 de ani, vârsta a 3-a când începe pensia și bătrânețea. Tu faci ce vrei și să nu te superi pe mine că sunt așa de sinceră și cu cărțile pe față. Eu sunt la momentul adevărului și în final. Se face tot posibilul să fiu ajutată în chinurile mele pe care le îndur. Tim trebuie să mă păzească și să mă îngrijească, fiindcă am nevoie de ajutor în depresiune mai ales. Când vine altă fază va putea merge singur și în România.

Când vezi o fată sau o femeie frumoasă, se zice:

Parcă e o rohmăncuță. Când e lună, să nu zici:

ce bine se vede! Căci blastămă Rohmanii. Ei zic:

să ți se vadă și ție așa cum ni se vede nouă și nouă așa cum ți se vede ție! Căci lor numai de lună li se vede. Blajinii sunt adormiții, morții, ouăle să nu le scurgi de tot, că ei din aceea se înfruptă. Oamenii dacă mor nu sunt blăjini? Ei nu mai fac nici un rău!

Se face ziuă, se face noapte, vibrație, lipire de personaj.

Pune stânga pe el, dă-l pe spate, haide, tată, îl vreau jos, ficatul slăbește pe prost, ia-l.

Se ascultă vocea eliadică a lui Lobos.

La 81 nu-mi scapi. N-o să mai am dinți și o să te întreb, tot poet?

De ce nație puteam fi în vis? Faci mii de kilometri să auzi pe cineva într-o limbă neînțeleasă.

Dumnezeu a plecat odată singur pe drum, și s-a întâlnit cu un om nevoiaș, sărac luci.

Unde te duci tu, omule? – l-a întrebat Dumnezeu.

Unde să mă duc! Merg să aflu pe Dumnezeu și să-l omor, căci el m-a lăsat pe lume sărac, de n-am de pe ce să beau oleacă de apă! Iar Dumnezeu îi zise:

Aici ai o greșală, prietene. Nu Dumnezeu este vinovat că ești sărac, ci Ursoaica ta. Ea a hotărât să fii așa cum ești. Și pe urmă l-a îndemnat: Haide cu mine. Avem să intrăm într-o casă. Acolo tu să te pituli sub o masă, că nu peste mult vor veni ursoaicele și vor pune pe masă o mulțime de bani.

Când vei putea, să te scoli să iei din grămadă cât vei voi și să fugi. Ele te vor alunga, te vor prinde și te vor întreba de ce ai furat. Tu să le răspunzi așa, că ele te-au ursat să furi, - că-ți vor da pace.